ÖRÖKMÉCSES

A BAJSAI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
• VIII. évfolyam, 2. (16.) szám • 2010. templombúcsú

Nagyboldogasszony ünnepére

A mai ünnep az összes többi Mária-ünnep koronája. Arra a dicsőséges napra emlékezünk, amikor Megváltónk Szűz anyja, Mária e földről, ahol oly sok és súlyos kereszt nyomta vállát, ahol anyai szívét a fájdalom hét tőre keresztüljárta, innen, a síralom völgyéből, Évának sok ínségben nyavalygó árvái közül, angyali szent karokon mennyekbe fölvétetett, ahol készen várta már a legjobb hely, amelyet még e világon választott, ahol őt az ő fia, Jézus Krisztus a számára készített dicsőségbe bevezette, s a mennyország királynéjává koronázta. Ez egy valóban dicsőséges nap, amelynek fényözöne elborítja a föld szegény gyermekét. Nagyon is méltán kérdezi Szent Bernát: "Vajon van-e emberi elme, amely a dicsőség fényét elképzelni tudná, amely az ég királynéját diadalmas mennybevitelének ünnepén körülragyogta? Ki tudná kifejezni, mily lángadozva járultak királynéjuk elé a boldog lelkek, a dicsőült szentek seregének tagjai? Ki írhatná le azokat az isteni nyájas és szelíd pillantásokat, amelyeket Jézus az ő édesanyjára vetett, amikor őt a mennyország ajtajánál fogadta, királyi székbe ültette, és minden teremtmény fölé magasztalta? Emeljük fel mi is rebegő szavunkat, és mondjunk dicséretet királynénkká koronázott édesanyánknak. Jó katolikusokként kövesük őseink példáját, akik e napot mindig különös buzgósággal ünnepelték meg.

Rajzolta: Burcsár László-2010.

Amikor első apostoli királyunk, Szent István éppen Nagyboldogasszony napján, haldokló ágyán nemzetünket Szűz Mária pártfogásába ajánlotta, minket is imájába foglalt, akik Isten szent akaratából most élünk. Szűzanyánk, te tudod, hogy milyen sok lelki veszély leselkedik ránk, tudod, milyen nagy ínségben nyavalygunk. Tudjuk, hogy nem feledkezel meg rólunk, imádkozol értünk szüntelenül. A mi mennyei édesanyánk, Mária, az ő oltalmát egész életünkre kiterjeszti, mind testi, mind lelki veszedelmektől oltalmaz minket. Sok veszély ér bennünket életünk folyamán, s hogy azoktól megszabaduljunk Szűzanyánk oltalma segít minket. Ne úgy értsük ezt, mintha a szent Szűz a maga hatalmával vezetné és intézné sorsunkat. Életünk, sorsunk Isten kezében van. Ő irányítja azt örök bölcsessége szerint, de segít rajtunk a Szűzanya is, az által, hogy érettünk imádkozik szent Fiánál, aki édesanyja esedezését meghallgatja, kedvesen veszi, és érette az ő irgalmát érezteti velünk. Amiként a szeleknek és tengereknek parancsolt, úgy parancsol a veszélyeknek, amelyek fenyegetnek bennünket, és távol tartja azokat tőlünk. Több Mária-ünnep azért vált ünnepnappá, mert az alapítók megtapasztalták a szent Szűz különös oltalmát.

Mennyei királynénk nem csak testi, hanem lelki veszedelmektől is megoltalmaz minket. Mellénk áll kísértés idején is. Máriáról nem ok nélkül mondjuk, hogy ő a bűnösök oltalma. Isten tudja, hogy hányan vannak a dicsőült szentek seregében, akik a szent Szűz pártfogása által őrizték meg lelküket a bűntől. Ha bűnbe esünk, kérjük Mária segítségét. Esedezését Jézus Krisztus szívesen meghallgatja, visszavesz irgalmába.

Rómában történt egy eset, amelyet egy püspök jegyzett föl, aki éppen akkor ott tartózkodott, s a történteket, a saját szemével látta. Két férfi borozás közben összeveszett a kocsmában. Olyan haragra lobbantak, hogy egyikük kést ragadott, hogy a másikat agyonszúrja. A fenyegetett ember futásnak eredt, a másik pedig utána. Futás közben az üldözött egy Mária-képet pillantott meg, odaszaladt a képhez, átölelte, s azt mondta a gyilkos szándékú üldözőjének: "No, ha annyi bátorságod van, itt megölhetsz! "Azonban a dühös ember ahogy meglátta a Szűzanya képét, kiesett kezéből a kés, és gyilkos szándékától elállt. Nem tudja az ember, hogy melyik embert csodálja jobban, azt, akinek a szent Szűzben oly nagy bizodalma volt, vagy azt, aki a Szűzanya képének láttán bűnös elragadtatásából magához tért? Mindenesetre csodálnunk kell a szent Szűz oltalmát, aki mindkettőt megmentette, és jobb útra vezette. És hogy az erkölcs göröngyös útján, a tövisek között el ne csüggedjünk, a s arról a bűn virágos útjára rá ne tántorodjunk, ismét mennyei királynénk segítsége menthet meg bennünket leginkább. Ő az a fényes hajnalcsillag, amely életünk útján előttünk ragyog. S ha könnyebben megyünk olyan úton, amelyen mások előre mentek, mennyivel könnyebben mehetünk azon az úton, amelyen édesanyánk ment elől, a legszebb erkölcsök példáit hátra hagyva, amelyekről, mint édes illatozó virágról, az útra ráismerhetünk. S ki ne indulna szívesen olyan vezér után, akit Jézus Krisztus a mindenszentek, az ég és föld királynéjává koronázott?

Mária, mennyei boldogságában sem feledkezik meg rólunk, szüntelenül imádkozik értünk, oltalmát egész életünkre kiterjeszti. Legyen mindennapi imádságunk: oltalmad alá futunk Istennek szent Anyja, könyörgésünket meg ne vesd szükségünk idején, hanem oltalmazz minket minden veszedelemtől, áldott és boldogságos Szűz Mária, kegyelemnek Anyja, irgalmasság szülője, oltalmazz minket ellenségeinktől, és halálunk óráján fogadj hozzád minket. Amen!

Barkóczy Sándor atya szentbeszéde-1917.

Emlékezzünk!

50 éve hunyt el Barkóczy Sándor, 100 éve született Ködmön János bajsai születésű áldozópap. A kerek évfordulók és a nemrégiben (június 11-én) zárult papság éve alkalmából is meg kell emlékeznünk róluk.

Ft. ***Barkóczy Sándor***
(Bajsa, 1887-Budapest, 1960)

Ft. ***Ködmön János***
(Bajsa, 1910-Vörösmart, 1957)

Barkóczy Sándor 1887. december 10-én született Petrás Sándor és Barkóczy Berta gyermekeként. A Kurta utcai családi házban töltötte gyeremekkorát. Szülei szerették volna, ha fiuk orvosnak tanul, de ő a papi pályát választotta, eleget téve Isten meghívásának. Teológiai tanulmányait Kalocsán végezte, ott is szentelték pappá 1912-ben. Első szentmiséjét Bajsán mutatta be 1912. június 29-én. Káplánkodott Kalocsán, Egerben és Nagymagyaron. Egyik forrás szerint az Egyházi Főhatóság 1917-től Barkóczy Sándorra bízta a zuglói (Budapest) hívek gondozását és a plébánia szervezését. Az önálló egyházközség 1919-ben alakult meg. A Bosnyák téren 1923-ban ideiglenes templomot emeltek, amelyet 1957-ben építészeti okokból (bauxit-beton) lebontottak. Ekkora azonban már fölépült mellette a hatalmas (1620 m²), Rimanóczy Gyula terve szerint 1941-1946 között épült, Páduai Szent Antal tiszteletére felszentelt templom.

Más forrásból tudjuk, hogy az 1941-1946 között épült templomot Barkóczy építtette, vagy teljes egészében, vagy részben. 1946. augusztus 20-án Mindszenthy bíboros szentelte fel, ezt bizonyítja a templom falán elhelyezett tábla is, mindkettőjük nevével. Ft. Barkóczy Sándor pápai prelátusként halt meg 1960-ban Budapesten, 73 éves korában.

A zuglói templom falán elhelyezett emléktábla
/fotó: Ábrahám Katalin/

Újságunk jelenlegi számának vezércikke Barkóczy atya lejegyzett prédikációiból való, amely 1917-ben már templomunkban elhangzott. Az Örökmécses következő számában főtisztelendő Ködmön János egy szentbeszédét közöljük.

100 évvel ezelőtt, 1910. július 29-én született Bajsán, a Zöld utcában Ködmön János, János és Holló Julianna második gyermekeként. Tanulmányait Szarajevóban végezte. 1933. június 29-én szentelték pappá. Első szentmiséjét 1933. július 4-én mutatta be templomunkban. Az óbecsei Szent Antal templomban, majd a szabadkai Kisboldogasszony-templomban volt káplán, majd Orompartra nevezték ki plébánosnak. Főpásztora 1942-ban szülőfalujába helyezte, ahol segédlelkész, hitoktató és kántor volt. Az akkori kommunista hatalomnak Ködmön szálka volt a szemében. 1947. november 15-én hamis vádak alapján letartóztatták, és két hónapra bebörtönözték. Szabadulása után szüleivel együtt Baranyába költözött, Vörösmartra, ahol haláláig, 1957. december 17-ig jó papként szolgálta Istent és a rábízott nyájat. Mindössze 47 évet élt.

Mária, Szűzanyánk, Égi Édesanyánk, könyörögj érettünk!

Ha elmúlik a bajsai búcsú, vele együtt a nagy hőség is alábbhagy, az éjszakák egyre hűvösebbek lesznek. Kipihenve a búcsúra való készülődés fáradalmait, a bajsaiak készülnek Doroszlóra, a szentkúti búcsúra. Napjainkban autóbusszal, személygépkocsival zarándokolunk el a kegyhelyre, nemúgy, mint régen, amikor gyalogosan tették meg az oda-vissza mintegy 120 km-nyi utat. Ilyen gyalogos zarándoklaton vett részt az 1930-as évek második felében még leányként Sunyecné Horváth Margit (szül. 1923.). Őt kérdeztük a mintegy hetven évvel ezelőtti gyalogos zarándoklatról.

„Azelőtt nem szeptember 8-án zarándokoltunk Doroszlóra, hanem Szentháromság vasárnapja előtti pénteken mentünk, Szentháromság vasárnapján indultunk vissza. Az indulás előtt pár héttel jelentkezni kellett a búcsúvezetőnél, Teichmann Ferencnél, aki ezután megfelelő számú kocsit rendezett. A kocsik tetejére sátrat állítottak, ahol a zarándokok holmiját vitték, és a beteg és idős hozzátartozókat szállították, a többiek gyalog mentek.

Bajsán, az indulás napján reggel fél 8-kor szentmise volt, amelyben imádkoztunk a szerencsés útért, majd a mise végén a plébános kikísért bennünket a templomajtóig, hozzátartozóink pedig egészen a Papföld keresztjéig. Ezután megindult a gyalogos menet, úgy 30-an lehettünk. Elől „ment” a kereszt, a kereszt mellett két kisebb fehér lobogó. Útközben a keresztet és a lobogókat több személy is vitte, váltották egymást. A mai Pannónián, az egykori Szentháromság-szobornál tartottuk az első pihenőnket. Itt a két lobogót összeborították, és a zarándokoknak egyenként kellett alatta átmenniük, hogy a búcsúvezető megszámlálja őket. Megreggeliztünk és folytattuk utunkat. Cservenkán keresztül Sztapárig mentünk. Egész úton imádkoztunk, énekeltünk. Az útszéli kereszteknél rövid időre megálltunk imádkozni. Akkoriban sok tanya volt még a határban. A tanyasiak látva a búcsúsok menetét, elénk siettek, friss vízzel kínáltak bennünket. Sztapáron ébedeltünk, majd estére megérkeztünk Doroszlóra. Harangszóval fogadtak minket, utána a templomba mentünk rövid imádságra, majd a kúthoz vonultak imádkozni. Abban az időben éjszaka nem volt sem közös virrasztás, sem közös imádság a kegyhelyen. Mi, bajsaiak éjszakára egy közeli tanya istállójában aludtunk, amelyben már régen nem tartottak jószágot. Mindenki ott pihent, ahol tudott. Én egy alkalommal a gyóntatószékben pihentem. Szentháromság vasárnapján reggel szentmise volt a búcsúsokért, majd utána elindultunk haza. Mielőtt elindultunk volna haza, a búcsúvezető ismét megszámolt bennünket, nehogy valaki elvesszen. Szivácig gyalog mentünk. Szivácon már a bajsai kocsisok vártak és hoztak bennünket Bajsa bejáratáig, a Papföld keresztjéig. Itt a keresztnél már a szűkebb családtagok vártak bennünket. Gyalog vonultunk a templomba, ahol a plébános a templomajtóban fogadott, majd hálaadó szentmisén vettünk részt. Ajándékba mézeskalács-olvasókat, mézeskalácsbabákat és „Doroszlói emlék”feliratú kiskorsókat hoztunk. Bár testileg nagyon kifáradtunk, azonban lelkileg megerősödve tértünk haza.”

Örökmécsestől Örökmécsesig

Nyolcvanévesek és nyolcvan fölöttiek hálaadása

Április 10-én templomunkban első alkalommal gyűltek össze a 80 éves (1930-ban született) hívek, majd egy héttel később a 81 évesek és náluk idősebbek (1929-ben és korábban széletett) szentmisére hálát adni a hosszú élet kegyelméért. Plébános atyánk szerettel fogadta őket, szívhez szóló szentbeszédet intézett hozzájuk. A szentmise keretében kiosztotta a betegek kenetét, valamint szentképet, és egy-egy szál virágot adott ajándékba az idős híveknek. Mindkét alkalommal a szentmise után a hittanteremben társalgásra és szerény megvendégelésre is sor került. A megható összejövetelek hangulatát még felemelőbbé tették Kókity Lilla és Horvát Beatrix szavalatai.

A nyolcvanévesek...

...és nyolcvan fölöttiek az oltár előtt

Tari kirándulás

2010. július 19-én a mi kis falunkból autóbusz indult Magyarországra, Tarra. Sok utazás után végül megérkeztünk. A tariak fogadtak minket, majd ebédelni indultunk. Ebéd után ellátogattunk a Mátraverebény-Szentkútra. A Szentkút gyönyörű, van egy nagy templom, s a templom mellett is fel van állítva egy oltár, ahol lehet imádkozni. A szentkúti parkban rengeteg szobor van. Minden szobrot vagy egy apostol, vagy egy szent tiszteletére állítottak. A templomban a szentmise nagyon szép volt, ezért is néhány asszony arcán pár könnycseppet is láttunk. A mise végeztével visszaindultunk Tarra. Aludni tértünk. Másnap a kiadós alvás után újra kirándulni indultunk. Ellátogattunk Sztupára, ahol többek között Kőrösi Csoma Sándor emlékparkja van. Itt volt egy kívánságházikó, ahol háromszor kellett körbemenni és kívánhattál is. Volt itt sok emlékház és képek. Aztán hazaindultunk, s az utazás ezzel véget is ért. A legtöbb bajsainak tetszett a kirándulás, és reméljünk, hogy máskor is megyünk.

Dévity Judit

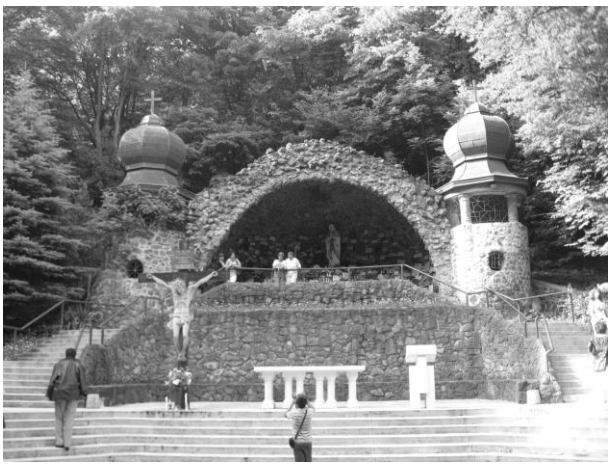

/fotók: Bosnyák Adél/

- Mintegy 60 rózsafát ültettünk a templomkertbe, fehér és sárga színűeket, ugyanis ezek a vatikáni zászló színei.

A rózsakert madártávlatból

- Tavasz folyamán lebontottuk a régi garázst, és a helyére felépült az új. A plébánia vályogból készült tűzfala és az utcai téglafal a garázstól a szomszéd házáig szintén rozoga állapotban volt, habár az utcai falat 20 éve építették a garázzsal együtt. Az udvari vaskaput is és a garázsajtót is kikezdte az idő vasfoga. Hogy ne kelljen két kaput is készíttetni, egy szárazkapu-bejárat épült, amely egyben garázs és udvari bejárat is. Az új kapu elkészítésének költségeit Ozorák Jenő fedezte. Neki és a többi hívőnek köszönjük az anyagi támogatást!

A bejárat a garázzsal egykor és napjainkban

- Május 16-án elsőáldozás, június 5-én pedig bérmálás volt templomunkban. Imádkozzunk elsőáldozóinkért, bérmálkozóinkért, hogy továbbra is kitartóan járjanak hittanra és szentmisére.
- Június folyamán sor került a keresztelőkút felújítására.
- Augusztus 7-én hálaadó szentmise volt templomunkban. Az 1960-ban, 50 évvel ezelőtt végzett tanulók adtak hálát Istennek a kapott kegyelmekért, ugyanakkor a szentmisét felajánlották elhunyt tanáraikért és osztálytársakért. Képünkön a diákok osztályfőnökükkel és a plébánossal.

- Sunyec Margit csipkefüggönyöket horgolt a főoltár és a mellékoltár szentségházára és egy terítőt az ambóra. Vince Boros Mária Damján Évával elkészítette a bajsai és a vatikáni zászlót, amelyeknek helye ezután a templomban lesz. Mészáros Gizella és Lénárd Mária gladiólái díszítik templomunkat hetek óta. Huszár János elkészítette az új dráthálókat a templom ablakaira, amelyek búcsúra felkerültek helyükre.

Figyelem!

- Megkezdődött az elsősök hittanra íratása. A hitoktatásra jelentkezőket várjuk a Plébániahivatalban. A szülők és keresztszülők a gyermek keresztelésekor megfogadták, hogy gyermeküket vallásos nevelésben fogják részesíteni. Ez az ígéret jusson eszünkbe, és írassuk be gyermekeinket az iskolai és plébániai hitoktatásra is!
- Várjuk a jelentkezőket a doroszlói búcsúra! Idén is az egynapos zarándoklatra lehet jelentkezni. A viteldíj a jelentkezők számától függően 500-600 dinár körül lesz.
- Régi Hitéleteket gyűjtünk, hogy azután beköttessük azokat. Kérjük a híveket, hogy akinek van régi Hitélet újságja (1923 és 1990 között megjelentek), hozza be a plébániára! Előre is köszönjük!
- A topolyai Foto Rind műteremnek és a Rózsafüzér Társulat 3. és 6. koszorújának köszönhetően jelenhetett meg az Örökmécses jelenlegi száma. Isten áldása legyen az adományokon és az adakozókon!

ÖRÖKMÉCSES

Kizárólag a bajsai hívek belső használatára kiadja a bajsai Római Katolikus Plébániahivatal. A lapot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és kereskedelmi forgalomba nem kerül. Felelős szerkesztő: Tóth József plébános. Számítógépes előkészítés: Plohl Edvin és Damján Zsolt. Lektor: Damján B. Judit. Sokszorosította a topolyai FOTO RIND műterem. Példányszám: 250.

foto Rind
24300 BAČKA TOPOLA
NARODNI FRONT 4
TEL: (024) 711-863